

Kohtuasi C-795/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

21. detsember 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

21. detsember 2023

Kostjad, vastustajad kassatsioonimenetluses ja kassaatorid:

konektra GmbH

LN

Hageja, kassaator ja vastustaja kassatsioonimenetluses:

USM U. Schärer Söhne AG

Põhikohtuasja sisu

Direktiiv 2001/29/EÜ – Autoriõigus – Mõiste „teos“ – Algupärasuse hindamine

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas tarbekunstiteoste puhul on disainilahendusele antava kaitse ja autoriõigusest tuleneva kaitse vahel selline reegli-erandi-suhe, et seda liiki teoste algupärasuse autoriõiguslikul hindamisel tuleb autori vabadele loomingulistele otsustele seada kõrgemad nõuded kui muud liiki teoste puhul?

2. Kas algupärasuse autoriõiguslikul hindamisel tuleb lähtuda (ka) autori subjektiivsest vaatenurgast loomeprotsessile ja kas autor peab eelkõige vabad loomingulised otsused teadlikult tegema, et need oleksid käsitatavad vabade loominguliste otsustena Euroopa Kohtu praktika tähenduses?

3. Juhul kui algupärasuse hindamisel tuleb määravas osas lähtuda sellest, kas ja millises ulatuses on teoses leidnud objektiivse väljenduse kunstiline looming: Kas kõnealusel hindamisel võib arvesse võtta ka asjaolusid, mis on kujunduse loomise ajast – mis on algupärasuse hindamisel määrav – hilisemad, näiteks kujunduse esitlemist kunstinäitustel või muuseumides või selle tunnustamist erialaringkondades?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230), eelkõige artikli 2 punkt a, artikli 3 lõige 1 ja artikli 4 lõige 1

Viidatud riigisisised õigusnormid

Autoriõiguse seadus (Urheberrechtsgesetz; edaspidi „UrhG“), eelkõige § 2 lõike 1 punkt 4, lõige 2

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Hageja on tootja, kes on aastakümneid turustanud „USM Haller“ nime all moodulmööblisüsteemi, mis seisneb selles, et kõrgläikega kroomitud ümartorudest moodustatakse sfääriliste ühendussõlmede abil raam. Raami sisse saab asetada eri värvi metallist kattemoduleid (sks k *Tablar*). Sel viisil loodud korpuseid saab mis tahes viisil kombineerida ja üksteise peale või kõrvale paigutada.
- 2 Kostja 1 (edaspidi „kostja“), mille juhataja on kostja 2, pakub oma veebipoe kaudu USM Halleri mööblisüsteemi jaoks varuosi ja lis detaile, mis vastavad oma kuju ja valdavalt ka värvi poolest hageja originaalosaladele. Eialgu piirdus kostja üksnes varuosade müügiga, kuid aastatel 2017-2018 kujundas ta oma veebipoe ümber ja nüüd on seal ära näidatud kõik USM Halleri moodulmööbli kokkupanekuks vajalikud detailid. Kostja teeb oma veebisaidil reklaami ka kokkupanud mööbli fotodega. Tema mööblitarnetele on lisatud koost juhend, milles sisalduvad mööblimoodulite kokkupanemise juhised. Ta pakub oma klientidele koosteteenust, mille käigus pannakse tarnitud üksikosad kliendi juures kokku terviklikuks mööbliesemeks.

- 3 Hageja on seisukohal, et USM Halleri mööblisüsteem on autoriõigusega kaitstav tarbekunsteos, igal juhul aga loomingulise tegevuse tulemus, mis on jäljendamise eest kaitstud konkurentsioigusega. Veebipoe ümberkujundamist peab ta kostja ärimudeli uueks suunaks, mille eesmärk on hageja mööblisüsteemi varuosade pakkumise kõrval valmistada, pakkuda ja turustada omaenda mööblisüsteemi, mis on identne hageja mööblisüsteemiga. Hageja leiab, et sellega rikub kostja tema mööblisüsteemile autoriõigusest tulenevat kaitset, igal juhul kujutab see tegevus endast konkurentsioigusega keelatud jäljendamist.
- 4 Hageja esitas kostjate vastu hagi, millega ta nõuab tegevuse lõpetamist, teabe andmist ja aruande esitamist, hoiatuse esitamisega seotud kulude hüvitamist ning nende kahju hüvitamise kohustuse tuvastamist. Hageja tugineb nõuete esitamisel eelkõige autoriõigusele, teise võimalusena oma loomingulise tegevuse tulemuse konkurentsioiguslikule kaitsele.
- 5 Landgericht (esimese astme kohus) rahuldab nõuded valdavalt autoriõiguse alusel. Seevastu apellatsioonikohus (Oberlandesgericht Düsseldorf (liidumaa kõrgeim üldkohus Düsseldorf; edaspidi „OLG Düsseldorf) 2. juuni 2022. aasta otsus 20 U 259/20, *juris*) jättis need nõuded rahuldamata põhjendusega, et USM Halleri mööblisüsteem ei ole autoriõigusega kaitstav tarbekunsteos UrhG § 2 lõike 1 punkti 4 ja lõike 2 tähenduses, kuna see ei täida Euroopa Kohtu hiljutise praktika kohaselt teosele esitatavaid nõudeid, ja rahuldab nõuded vaid osas, milles need põhinevad loomingulise tegevuse tulemuse konkurentsioiguslikul kaitisel. Oma kassatsioonkaebuses esitab hageja taas autoriõigusel põhinevad nõuded, samal ajal kui kostjad paluvad jätta rahuldamata ka konkurentsioigusel põhinevad nõuded.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 6 See, kas hageja kassatsioonkaebus esmajoonel autoriõiguse alusel esitatud nõuete rahuldamata jätmise peale rahuldatakse, sõltub sellest, kuidas tõlgendatakse direktiivi 2001/29 artikli 2 punktis a, artikli 3 lõikes 1 ja artikli 4 lõikes 1 sisalduvat mõistet „teos“. Arvestades Svea hõvrätti (Svea apellatsioonikohus, Rootsi) 20. septembri 2023. aasta eelotsusetaotlust, mida Euroopa Kohus menetleb numbri C-580/23 all, ei ole liidu õiguse õige tõlgendamine sedavõrd ilmselge, et puuduksid mis tahes põhjendatud kahtlused (vt selle kohta 6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, punktid 32 ja 33).
- 7 Esimene eelotsuse küsimus: Apellatsioonikohus luges 12. septembri 2019. aasta kohtuotsusest Cofemel (C-683/17, EU:C:2019:721, punktid 51 ja 52) välja, et tarbeesemele autoriõigusest tulenev kaitse peab disainilahendusena kaitstava esemega võrreldes jääma erandiks, et hoida ära mõlemat liiki kaitse eesmärkide ja tõhususe kahjustamine.
- 8 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et kohtuotsuse Cofemel punktides 50–52 esitatud märkustest ei nähtu siiski, et tarbeesemete puhul tuleb algupärasusele, mis on vajalik, et esemele kui tarbekunsteosele laieneks

autoriõigusest tulenev kaitse, esitada kõrgemaid nõudeid kui muud liiki teoste puhul. Euroopa Kohus on märkinud, et mudeleid tuleb käsitada teostena direktiivi 2001/29 tähenduses, kui need vastavad kahele tingimusele, mis kehtivad võrdselt kõigi autoriõigusega kaitstavate esemete suhtes. Esiteks peavad need olema algupärased, mis tähendab, et tegemist on autori enda intellektuaalse loominguga, ja teiseks peavad need olema sellise loomingu väljendus (12. septembri 2019. aasta kohtuotsus Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, punktid 29 ja 48; vt ka kohtujurist Szpunari ettepanek kohtuasjas Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:363, punkt 31; kaitse ulatuse kohta vt 1. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, punktid 97 ja 98).

- 9 Euroopa Kohtu märkust, et disainilahendusele antava kaitse ja autoriõigusest tuleneva kaitse kumuleerumine on võimalik ainult teatud juhtudel, tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul pidada mitte normatiivseks, vaid üksnes kirjeldavaks. Selle märkusega on väljendatud vaid seda, et ühe ja sama eseme kaitse nii disainilahendusena kui ka teosena on tegelikult erand, sest tarbeese vastab autoriõigusest tuleneva kaitse tingimustele harvemini kui disainilahendusele antava kaitse tingimustele.
- 10 Tarbeesemete puhul, mille kujunduse määrab nende kasutusotstarve, on kunstilise kujundamise võimalused üldjuhul piiratud. Seetõttu tekib tarbeesemete kohta eriti suurel määral küsimus, kas need esemed on nende funktsiooniga määratud vormist kaugemale minnes kunstiliselt kujundatud ja kas see kujundus saavutab taseme, mis toob kaasa autoriõigusest tuleneva kaitse (Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus; edaspidi „BGH“, GRUR 2023, 571 [juris, punkt 15] – vitriinivalgusti, ja seal viidatud kohtupraktika). Seejuures tuleb tähele panna, et tarbekunstiteostele – nagu ka muud liiki teostele – autoriõigusest tulenev kaitse eeldab, et kujunduse tase ei ole liiga madal, arvestades eelkõige seda, et autoriõigusest tuleneva kaitse tähtaeg on erakordselt pikk (vt BGH 199, 52 [juris, punkt 40] – sünnipäevarong; BGH 29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus I ZR 193/20, GRUR 2021, 1290 [juris, punkt 60] = WRP 2021, 1461 – arhitekti ligipääsuõigus).
- 11 On tõsi, et hinnates eristatavust, mis on disainilahendusele antava kaitse üks tingimus (vt määruse nr 6/2002 artikli 4 lõige 1, artikli 6 lõige 1, direktiivi 98/71/EÜ artikli 3 lõige 2, artikli 5 lõige 1), tuleb arvesse võtta ka kujundusvabaduse astet, nimelt autori vabaduse astet disainilahenduse väljatöötamisel (määruse nr 6/2002 artikli 6 lõige 2, direktiivi 98/71/EÜ artikli 5 lõige 2). Erinevalt autoriõigusest tulenevast kaitsest ei eelda disainilahendusele antav kaitse aga seda, et autor kasutab oma kujundusvabadust selleks, et teha loomingulisi otsuseid, mis peegeldavad tema isikupära. Piisab sellest, kui tal õnnestub luua disainilahendus, mille puhul asjatundja üldmulje sellest erineb kõikide nende disainilahenduste üldmuljest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud (määruse nr 6/2002 artikli 6 lõige 1, direktiivi 98/71 artikli 5 lõige 1).
- 12 Teine eelotsuse küsimus: Apellatsioonikohus märkis, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb määravas osas lähtuda autori kaalutlustest eseme loomisel.

Algupärasuse kontrollimisel on oluline autori subjektiivne vaatenurk (vt selle temaatika kohta ka Svea hovrätti eelotsusetaotlus, punktid 26–35). Autor peab vabu loomingulisi otsuseid teadlikult tegema, mis on välistatud, kui ta on tegelikult või ka ainult oletatavasti seotud eeskirjade, tehniliste tingimuste või muude piirangutega. Ka kujunduse esteetika põhjal ei saa otsustada, kas ese põhineb vabadel loomingulistel otsustel, sest autorite märkused loomeprotsessi kohta ei anna alust eeldada vabu loomingulisi otsuseid.

- 13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab seevastu, et mis tahes liiki teose algupärasust tuleb hinnata ühetaoliselt ja objektiivselt ning lähtuvalt esitatud konkreetsest teosest. Autori subjektiivne vaatenurk loomingulise kavatsuse või vabade loominguliste otsuste teadliku tegemise tähenduses ei tohiks olla määrav.
- 14 Määratledes mõistet „algupärasus“ omaenda intellektuaalse loomingu tähenduses, ei märkinud Euroopa Kohus, et selleks on vajalik „teadlik“ vaba loominguline otsus, nagu oma hindamisel eeldas apellatsioonikohus. Euroopa Kohtu praktika kohaselt toimub hindamine asjaolude alusel, milles objektiivselt tuvastatavalt väljendub autori võimalik loominguline kavatsus. Näiteks kirjalike raportite puhul võib algupärasus tuleneda sõnade valikust, kasutusest ja kombinatsioonist (vt 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Funke Medien NRW, C-469/17, EU:C:2019:623, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika). Euroopa Kohtu praktikast ei nähtu, et lisaks sellele, et tuleb tuvastada, et autor on teinud otsuse, mis ei ole objektiivselt seotud piirangutega ja mis on seega vaba (loominguline) otsus, tuleb tuvastada ka see, et autor tegi vaba (loomingulise) otsuse teadlikult. Loomingulise otsuse teadlikku tegemist ei saa nõuda ka seetõttu, et kunstiline sooritus võidakse teha ka teadmatult või alateadlikult.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et kuigi Euroopa Kohus lähtus kohtuotsuses Brompton Bicycle teguritest ja kaalutlustest, millest juhendus autor toote vormi valikul (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punktid 35 ja 36), ei järeldu ka sellest, et algupärasuse eeldamine nõuab autori „teadliku“ loomingulise otsuse tuvastamist. Kohtuotsusest Brompton Bicycle tuleneb, et oluline on hoopis see, kas loomeprotsessi tulemus kujutab endast kunstilist sooritust. Nii peab liikmesriigi kohus kindlaks tegema, kas toote vormi valikuga väljendas selle autor oma loomingulist võimet algupäraselt, tehes vabu ja loomingulisi otsuseid, ning kujundas toote selliselt, et see peegeldab tema isikupära (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 34).
- 16 Lisaks ei nõustunud Euroopa Kohus kohtujuristi ettepanekuga võtta teose mõiste puhul lisaks algupärasuse ja loomingulise tegevuse väljendusele arvesse ka teisi tegureid, näiteks autori tahet (vt kohtujurist Campos Sánchez-Bordona ettepanek kohtuasjas Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:79, punktid 92 ja 93). Selle asemel lähtub Euroopa Kohus algupärasuse hindamisel määravas osas sellest, et on olemas kujundusvabadus, mis jätab ruumi loomevabadusele (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 24). Lähtumine kujundusvabadusest, mida saab kindlaks määrata objektiivsete

asjaolude, näiteks varasemate disainilahenduste või tehniliste vajaduste alusel, aitab teose mõistet objektiveerida (vt Zech, UM 2020, 801, 802). Kuna seda, et kujundusvabadust kasutatakse teadlikult, on raske tuvastada, sest see on sisemine protsess (Tolkmitt, GRUR 2021, 383, 386), peab eelotsusetaotluse esitanud kohus, kes peab arvesse võtma kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid, nii nagu need esinesid eseme kujundamisel (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37), tegema kujundustegevuse tulemuse põhjal järeldusi autori tahte kohta loomisprotsessis ja suutma seejuures kaasata ka toetavaid objektiivseid kaudseid tõendeid.

- 17 Objektiivse tõlgendamise kasuks räägib õiguskindlus ja võrdlus kaitse põhjendatuse teise kriteeriumiga („väljendub“), mille puhul on Euroopa Kohtu praktika kohaselt vaja kaitstud objekti identifitseerimise protsessis välistada igasugune õiguskindlust kahjustav subjektiivsus (13. novembri 2018. aasta kohtuotsus Levola Hengelo, C-310/17, EU:C:2018:899, punkt 41). Õiguskindlusele oleks kahjulik ja järeldused oleksid ebaõiglased, kui mis tahes subjektiivset elementi ei välistataks ka algupärasuse hindamise esimese kriteeriumi puhul.
- 18 Kui oluline oleks üksnes autori subjektiivne ettekujutus, siis ühelt poolt – nagu nähtub apellatsioonikohtu eeldustest vaidlusaluses kohtuasjas – autorile, kes arvab, et ta on seotud eeskirjade või piirangutega, kuid kes on tegelikult teinud otsuseid, mis eeskirjadele või piirangutele ei allu ja mis on seega vabad loomingulised otsused, ei laieneks autoriõigusest tulenev kaitse, kuigi ta on objektiivselt vaadelduna loonud kaitset vääriva teose. Selline järeldus on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõikes 2 sätestatud intellektuaalomandi kaitse nõudega ilmselt vastuolus. Teiselt poolt laieneks sellise autori loomingule, kes eeldab, et ta loob vabalt ja loominguliselt, kuid kes on tegelikult seotud eeskirjade või piirangutega, autoriõigusest tulenev kaitse, olgugi et objektiivselt vaadeldes ei ole ta kaitset väärivat teost loonud. See tooks kaasa intellektuaalomandi õiguse põhimõtetega kokkusobimatu järelduse, et igalgi võib anda endale ise oma suva järgi absoluutseid õigusi, nagu autoriõigusest tulenevad õigused (vt Nordemann, A. teoses Fromm/Nordemann, *ibidem*, § 2 UrhG punkt 16). Ka Svea hovrätt (Svea apellatsioonikohus) kardab, et algupärasuse nõude selline tõlgendus, mis lähtub loomeprotsessist ja seejuures autori tehtud otsustest, tooks kaasa suhteliselt väikesed nõuded vabadele loomingulistele otsustele ja ohu, et autoriõigusest tulenev kaitse laieneks ka sellistele esemetele, mis teoseks liigitamist väärida ei pruugi (Svea hovrätti (Svea apellatsioonikohus) 20. septembri 2023. aasta määrus, punktid 26–28).
- 19 Selleks et täita direktiivi 2001/29 põhieesmärk kehtestada autoriõiguse kõrgetasemeline kaitse (29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Pelham jt, C-476/17, EU:C:2019:624, punkt 30), tuleb liidu õiguse mõiste „teos“ määratlemisel arvesse võtta ka asjaolusid, mis mõjutavad autori õiguste tõhusat menetluslikku jõustamist. Sellega seoses tuleb arvestada, et autoriõiguste rikkumise menetluses lasub isikliku intellektuaalse loominguga olemasolu tõendamise kohustus hagejast autoril. Nõue tõendada autori konkreetset motivatsiooni võiks nõudeid

autoriõiguse kaitsele põhjendamatult suurendada (vt OLG Hamburg, GRUR 2022, 565 [*juris*, punkt 39]).

- 20 Autori ettekujutusest lähtuv kriteerium oleks subjektiivsete elementide puhul järjepidevalt seotud raskustega faktiliste asjaolude tuvastamisel esimeses kohtuastmes. Lisaks on autori avaldused oma ettekujutuste kohta kõnealuse eseme loomisel või vähemalt kaudsed tõendid nende ettekujutuste kohta ilmselt pigem erand. Lisaks on karta, et autoriõigusest tuleneva kaitse pikka tähtaega arvestades suurendab neid raskusi veelgi asjaolu, et määrav on loomise aeg, mis sageli jääb aastate või – nagu vaidlusalusel juhul – koguni aastakümnete taha. Need aspektid ei luba liikmesriigi pädevatel kohtutel käsitleda autoriõiguse kaitse seisukohalt olulisi asjaolusid liidu piires ühetaoliselt ja õiguskindlalt.
- 21 Algpärasuse mõiste sellise tõlgendamise korral, mida peab õigeks eelotsusetaotluse esitanud kohus, on seevastu määravad liikmesriigi kohtute poolt lihtsamini tuvastatavad objektiivsed asjaolud, nagu kujunduselemendid või teose üldmulje või kujundusvabadus, mis tuleb kindlaks määrata varasemaid disainilahendusi ja tehnilisi vajadusi arvestades. Selleks on põhimõtteliselt piisav, et hageja esitab asjaomase teose ja kirjeldab konkreetseid kujunduselemente, millest peaks tulenema autoriõiguse kaitse. Tarbeesemete kohta, mille puhul on kunstilis-esteetilise kujundamise võimalused üldjuhul piiratud, sest need peavad vastama teatud tehnilistele nõuetele ja omama tehniliselt tingitud kujunduselemente, tuleb lisaks täpselt ja selgelt märkida, millises ulatuses on need nende funktsioonist tingitud vormist kaugemale minnes kunstiliselt kujundatud (BGH 12. mai 2011. aasta kohtuotsus IZR 53/10, GRUR 2012, 58 [*juris*, punktid 24 ja 25] – köietsirkus, ja seal viidatud kohtupraktika; BGH, GRUR 2023, 571 [*juris*, punkt 21] – vitriinivalgusti). Kui seevastu kostja kaitseb end vastuväitega, et kaitstavus on ära langenud või kaitse ulatus on piiratud, sest autor on kasutanud varasemaid disainilahendusi, siis on tema ülesanne kirjeldada ja tõendada varasema teose välimust (BGH 27. mai 1981. aasta kohtuotsus IZR 102/79, GRUR 1981, 820 [*juris*, punkt 25] – terastorstool II, ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Mis puudutab kujunduse esteetikat, siis tuleb viidata Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt ei võimalda disainilahenduse esteetiline mõju iseenesest kindlaks teha, kas see disainilahendus kujutab endast intellektuaalset loomingut, mis vastab algpärasuse nõudele. Esteetilised kaalutlused võivad loomingulise tegevusega siiski seotud olla (12. septembri 2019. aasta kohtuotsus Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, punkt. 54). Seega eeldab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kujunduse esteetiline mõju võib anda aluse autoriõigusest tulenevale kaitsele (ainult) niivõrd, kuivõrd see põhineb loomingulise tegevuse tulemusel ja seda väljendab (vt BGH, GRUR 2023, 571 [*juris*, punkt 13] – vitriinivalgusti, ja seal viidatud kohtupraktika). Kuivõrd kujunduse esteetiline mõju põhineb kunstilisel sooritusel, seega vabadel loomingulistel otsustel ja väljendab neid otsuseid, siis sõltub siiski ka esteetilise sisu tasemest, kas kujundus saavutab autoriõigusest tuleneva kaitse andmist põhjendava taseme.

- 23 Kolmas eelotsuse küsimus: Autoriõigust reguleerivates Saksa õigusnormides tuleb teose staatuse hindamisel arvesse võtta üksikuid kaudseid tõendeid, mis räägivad teose individuaalsuse poolt või vastu, et saavutada võimalikult objektiivne ja loogiline tulemus. Teose kaitstavuse kaudse tõendina tuleb arvesse võtta ka tähelepanu, mida teos on pälvinud erialaringkondades ja mujal avalikkuses; ka teose esitlemine kunstimuuseumides ja kunstinäitustel võib anda teavet selle kohta, et kunsti valdkonnas asjatundjad näevad selles loomingulise tegevuse tulemust, millele laieneb autoriõiguse kaitse (vt BGH 10. detsembri 1986. aasta kohtuotsus I ZR 15/85, GRUR 1987, 903 [*juris*, punkt 31] – Le Corbusier mööbel, ja seal viidatud kohtupraktika; OLG München, GRUR-RR 2011, 54 [*juris*, punkt 43]; Dreier teoses Dreier/Schulze, *ibidem*, § 2 punktid 61 ja 62 ning seal viidatud kohtupraktika; BeckOK.UrhR/Rauer/Bibi, *ibidem*, § 2 punkt 102; Leistner, GRUR 2019, 1114, 1120; aA OLG Hamburg, ZUM-RD 2002, 181 [*juris*, punkt 83]).
- 24 Kas neid asjaolusid saab ka kohtuotsuse Brompton Bicycle kohaselt jätkuvalt kaudsete tõenditena kasutada, näib kaheldav.
- 25 Euroopa Kohus on märkinud, et algupärasuse kontrollimisel peab eelotsusetaotluse esitanud kohus arvesse võtma kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid, nii nagu need esinesid selle eseme kujundamisel, sõltumata teguritest, mis jäävad eseme loomisest väljapoole ja on sellest hilisemad (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37).
- 26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus mõistab Euroopa Kohtu märkusi siiski üksnes selgitusena, et hindamisel, kas kujundusvabadus oli piisav ja kas autor seda kunstiliselt kasutas, on määravad üksnes loometegevuse ajal valitsenud asjaolud (vt ka BGH, GRUR 1961, 635, 638, jaotis III 4 – terastorust tool I). Selle kohaselt ei ole eelkõige disainilahenduste hilisemad suundumused olulised. Siiski peaks olema võimalik arvesse võtta ka eseme loomisest hilisemaid asjaolusid, näiteks erialaringkondade hinnanguid, kuivõrd need võivad olla lähtepunkt selle hindamiseks, kas ese kujutas endast selle kujundamise ajal autori enda intellektuaalset loomingut. See võimaldab liikmesriigi kohtutel täita oma ülesannet võtta arvesse kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid, nii nagu need esinesid selle eseme kujundamisel (11. juuni 2020. aasta kohtuotsus Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37).